

I Henhold til Pagtens Artikel 79 skulde Bestemmelserne om Formynderskabet, inden de godkendtes af Plenarforsamlingen, »gøres til Genstand for Overenskomst mellem de direkte interesserede Stater«. Under Møderne i London havde man i 4. Udvalg søgt at naa frem til en Definition af, hvad der skulde forstaaes ved »direkte interesserede Stater«, men uden Resultat. Ved Paabegyndelsen af Forhandlingerne i New York var man ikke naaet videre.

De Forenede Staters Repræsentant i 4. Udvalg henstillede nu med Henblik paa Ønskeligheden af at faa Formynderskabsoverenskomsterne godkendt uden yderligere Forsinkelse, at man skulde se bort fra en Diskussion om hvilke Stater, der som »direkte interesserede« skulde kunne hævde, at en særlig Godkendelse fra deres Side var nødvendig. De Forenede Staters Regering var for sit Vedkommende parat til — uden at præjudicere sine Rettigheder — at give Afkald paa en Særstilling som »direkte interesseret Stat« og acceptere en fuldstændig Ligestilling mellem Forsamlingens Medlemmer med Hensyn til Godkendelse af de forelagte Overenskomster. Dette af praktiske Hensyn dikterede Forslag blev støttet af den czekoslovakiske Delegation. Det blev faktisk denne Fremgangsmaade man fulgte, selv om den aldrig blev formelt fastslaaet i Udvalget og selv om visse Delegationer, navnlig den sovjetrussiske, indtil det sidste insisterede paa deres Rettigheder som repræsenterende »direkte interesserede Stater.«

Om Formynderskabsordningen og Fremgangsmaaden ved Drøftelsen af Overenskomsterne udtalte den danske Delegerede, Landstingsmand Lannung:

»Vi er alle enige om, at Formynderskabssystemet er en af Pagtens Hjørnestene.

I adskillige Hensender er det en Fortsættelse af Mandatsystemet. Men med Hensyn baade til de ikke-selvstyrende Folks sociale og økonomiske Fremskridt og deres fremadskridende Udvikling henimod Selvstyre og Uafhængighed og fra det mellemfolkelige

Samarbejdes Synspunkt byder det Muligheder for en Forbedring, for saa vidt Systemet administreres i Pagtens sande Aand.

Det er de Forenede Nationers og Formynderskabsmagternes Opgave at sikre, at de Fordele, der er vundet ved Mandatsystemet, bevares, og at de Forbedringer, der er indført eller muliggjort ved Formynderskabssystemet, udnyttes i fuld Udstrækning.

Fremfor alt maa de Forenede Nationer under alle Omstændigheder fastholde det Princip, at de ikke-selvstyrende Folks Interesser er altovervejende.

Den danske Delegation lægger stor Vægt paa, at de Formynderskabsoverenskomster, der fornylig er blevet forelagt Forsamlingen, snarest godkendes med de Ændringer, der maatte være nødvendige.

Mange nyttige Forslag til Fuldkommengørelse af disse Dokumenter kunde sikkert fremsættes, og forskellige er allerede blevet fremsat, men med Henblik paa at opnaa et praktisk Resultat med det samme bør det gamle Mundheld: »le mieux est l'ennemi du bien« (»det bedste er det godes Fjende«), ikke glemmes.

Alle Overenskomster bør imidlertid ved passende Revisionsklausuler aabne Mulighed for paa et senere Tidspunkt at indføre Forbedringer paa Grundlag af indvundne Erfaringer.

Vi slutter os oprigtigt til det Haab, der er blevet udtrykt af andre Delegationer, at Formynderskabsraadet maatte blive nedsat i indværende Samling. Dette burde blive et af denne Samlings mest betydningsfulde og praktiske Resultater.

En Fejlslagning i denne Henseende vilde føles som en stor Skuffelse.

Det er imidlertid indlysende, at det vil være nødvendigt at anvende en praktisk og hurtig Fremgangsmaade, og vi er derfor glade for de Forslag, som Delegationerne fra de Forenede Stater og Czekoslovakiet har fremsat med dette Formaal for Øje.«

Under Udvalgsbehandlingen blev der fremsat adskillig Kritik af Overenskomsternes Form, ligesom der ogsaa — navnlig af Indien og forskellige østeuropæiske Stater — rejstes principielle Indvendinger mod en Del af deres Indhold.

Alle disse Indvendinger, som senere fandt Udtryk i konkrete Ændringsforslag, blev nærmere motiveret og drøftet i 1. Underudvalg.